

willefsusse läbbi, olli sure waefusse jisse sattund: mis temmale, selle trui orjale, olli siis muud teggemist, kui 30 talrid (se on 30 rubla hõbbe rahha) kätte wõtta, mis pool jaggo sest warrast olli, mis ta Summala armo läbbi omma kaua, agga trui tenis-
tusse sees olli kokko korjand, ja neid temma endise niid waefeks lainud leibawannemattele sata. Agga Eiso ei tahtnud mitte, et nemmad sedda piddid teada sama, et temma käest se rahha olli tulnud; läkkitas sedda selleparrast selle õppetaja kätte, selle kihhelkonnas need waefeks lainud saksad ellasid, ja pallus tedda mitte neile õõlda, kes sedda rahha olli läkkitanud, ning neid saksad trööstida, kes temmale (Eisole) ni paljo head ollid teinud. — Nenda püdis Eiso omma ello otsani teistele head tehha, kus ja millal temma seks parrast aega leidis; selleparrast ollid temma leibawannemad wägga furwad, kui siit mailmast arralaks, nenda kui olleks surm nende ennese õdde ehk liggisuggulast arrakorjand. —

On siis ka teie hulgas, armad luggejad, monned orjad, palluge siis Summalat, et ta annaks ka teile sedda armo, ikka sannakulelikkud, lahked, truid ja tannolikkud olla omma leibawannematte wasto, sest se on Summala tahtminne, et: „poeg peab auustama omma isä ja sullane omma isäandat!“ — Maleaki 1, 6.

Kas ja ellad kassinaste ja puhtaste?

Josep Böm, ühhe tallopoia poeg Saksamaal, hoidis omma wannematte anni, agga temma ei wah-
tind mitte joude nende jures, waid otjis ja pallus tutwade käest ramatud, mis ta sure holega omma hoidmisse jures lugges. Kui isä sedda näggi, panni temma tedda koli, et temmast piddi moistlik ja tark innimenne sama; temma õppis ka sure murrega ja olli sannakulelik pois, kenneft suggogi pahhad kombed ja wallatust ep olnud kuulda. — Kui ta kolist lahti sai, panni isä tedda liina ühhe poetaupmehhe jure, kaupmehhe ammeti õppima; agga temma perremees olli püsti lakkokoer, kes mitte üht päwa üsna selge ep olnud, ja ni tiage omma joobnud peast olli, et keif perre ennast temma cest arrapeitis. Subtus Josep siis temma wasto tullerwad, siis loi temma temma silmad sinniseks ja wõttis tedda karwust finni; peale sedda peksmist sai Josep wägga waest ja alwa toito ja ei tohtnud keige pakkasama külma aial suggogi wahhest tuppä soja minna, nenda et jo temma esimesse õppimisse aastal külüm temma käed ja jallad arrawõttis. Agga sedda keif kannatas Josep tassandusse ja kannatusse melega, ei nurrisend millalgi, waid teggi iggal aial wägga truište, mis temma kobbus olli; temmal olli agga surem murre omma perremehhe patto ja häbbi finnimatta, selleparrast temma ka ei rägind sest kellelgile, ei nimme-